

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ.2551

องค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง
อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร้องฟอง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2551

หลักการ

เพื่อจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550

เหตุผล

เพื่อให้การจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารที่มีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียบ้าง จำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในอาหาร เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค และไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการควบคุมดูแลในการจัดระเบียบของตลาด

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง
เรื่อง สถานที่ยาจำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2551

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ประกอบมาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง และนายอำเภอเมืองแพร่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง เรื่อง สถานที่ยาจำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องสำอางชีวิต ได้แก่

(1) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(2) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุดิบอาหาร สีส และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใดซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลรองพ่อ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า มูลฝอยเสียดึก ภาชนะที่ใส่อาหาร เต้า มูตสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับกากจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

หมวด 2

สถานที่ ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ 5 ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 56 ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา 48 ก่อนการจัดตั้ง

ข้อ 6 ความในข้อ 5 มิใช่บังคับแก่การประกอบกิจการดังนี้

- (1) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) การขายของในตลาด
- (3) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 7 ผู้จัดตั้งสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ตลอดจนถึงอื่นที่ใช้ในการประกอบกิจการ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่นำรังเกียจ หรือแหล่งก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดขยะมูลฝอยอื่นอันตรายเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยไม่น้อยกว่า 100 เมตร เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว
- (2) พื้นผนัง เพดานต้องใช้วัสดุที่ถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย
- (3) จัดให้มีระบบระบายน้ำที่เพียงพอ และถูกสุขลักษณะ
- (4) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และที่จุดสะสมอาหารต้องไม่ใช้แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของอาหารเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ
- (5) ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอ และถูกสุขลักษณะ
- (6) ต้องจัดให้มีที่รองรับขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่างเพียงพอ ไม่รั่วซึม มีฝาปิด มีการรวบรวมและกำจัดที่ถูกต้องสุขลักษณะ

(7) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่เกิดจากก๊าซได้ ติดตั้งอยู่ในที่ที่หยิบง่ายเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และต้องมีการตรวจสอบทุกปี

(8) ลักษณะ และประเภทของสินค้าต้องสะอาด ปลอดภัย และเป็นสินค้าที่ไม่ผิดกฎหมาย หรือต้องห้ามตามกฎหมาย

(9) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง

ข้อ 8 ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ การจัดตั้ง ใช้ และดูแลรักษา สถานที่ และสุขลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหารที่จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือที่ใช้สะสมอาหารการป้องกันเหตุรำคาญ และการป้องกันโรคติดต่อ สุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีจำหน่ายอาหาร เก็บรักษา สะสมอาหาร สุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์และของใช้อื่นๆ ดังต่อไปนี้

(1) ที่ตั้ง ต้องอยู่ห่างจากแหล่งที่น้ำรังเกียจ และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดขยะมูลฝอยอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยไม่น้อยกว่า 100 เมตร เว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

(2) พื้น ผนัง เพดานต้องใช้วัสดุที่ถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(3) ต้องจัดให้มีการระบายอากาศเพียงพอ โดยมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง สำหรับห้องที่มีเครื่องปรับอากาศต้องมีเครื่องดูดอากาศ รวมทั้งติดตั้งเครื่องหมาย "ห้ามสูบบุหรี่" ไว้ด้วย

(4) ต้องมีความเข้มของแสงสว่างภายในสถานที่จำหน่ายอาหารไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์ และที่จัดตั้งสะสมอาหารต้องมีความเข้มของแสงสว่างไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสง หรือวัสดุที่ทำให้สีของอาหารเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(5) ต้องมีระบบระบายน้ำ มีการดักมูลฝอย และติดตั้งบ่อดักไขมัน ในสถานที่ปรุงหรือประกอบอาหาร

(6) ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอย่างเพียงพอ ไม้ร่วงซึม มีฝาปิด มีการรวบรวมและกำจัดที่ถูกต้องสุขาภิบาล

(7) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่เกิดจากก๊าซได้ติดตั้งอยู่ในที่ที่หยิบใช้ได้ง่ายเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และมีการตรวจสอบทุกปี

(8) ลักษณะ และประเภทของสินค้าต้องสะอาด ปลอดภัย และเป็นสินค้าที่ไม่ผิดกฎหมาย หรือต้องห้ามตามกฎหมาย

(9) อาหารที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บอยู่ในอุณหภูมิที่เหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(10) การสะสมอาหารปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ให้สะอาด ใช้การ ได้ดีเสมอ

(11) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้าง และการเก็บที่ถูกต้องหลังการใช้งาน

(12) ภาชนะที่ใช้สะสมอาหารต้องสามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้

(13) การเก็บสะสม การจำหน่าย การปรุงหรือประกอบอาหารต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร

- (14) ต้องจัดให้มีอ่างล้างมือ และห้องส้วมที่ถูกต้องลักษณะ
- (15) บริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีเครื่องดูดควัน และปล่องระบายควันซึ่งสูงเพียงพอต่อการระบายควัน และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ
- (16) อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องปรุงรสต้องอยู่ในภาชนะที่ปิดสนิท มีเลขทะเบียนกำกับอาหาร อาหารสด ประเภทเนื้อต้องเก็บในภาชนะปกปิด ณ อุณหภูมิต่ำกว่า 7 องศาเซลเซียส สำหรับอาหารที่ปรุงสำเร็จแล้ว ต้องเก็บในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด และเก็บในระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะไม่ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตของเชื้อโรคที่เป็นอันตรายในอาหารแต่ละชนิด
- (17) ห้ามมิให้มีสัตว์เลี้ยง เช่นสุนัข แมว ในสถานที่ปรุงหรือประกอบ และจำหน่ายอาหาร

ข้อ 9 ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และสัญลักษณ์ส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้ ๙๙

- (1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อหรือไม่เป็นพาหนะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ กอหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ บิด อีสุกอีใส คางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่นํารังเกียจ และไวรัสตับอักเสบบชนิดเอ
- (2) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหารหรือผู้ให้บริการต้องแต่งกายสะอาด เล็บมือต้องตัดสั้น สะอาด ไม่ใช้มือหยิบอาหารขณะปรุงหรือจำหน่าย
- (3) ห้ามจำหน่ายอาหาร ที่ผู้ปรุงอาหาร หรือผู้ให้บริการ สูบบุหรี่ในระหว่างการปรุง ประกอบ จำหน่าย หรือการเสิร์ฟอาหาร
- (4) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร หรือผู้ให้บริการต้องมีบัตรประจำตัว และต้องคิดให้เห็นได้ง่าย โดยยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขท้ายข้อบัญญัตินี้

หมวด 3

การอนุญาต

ข้อ 10 ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (3) อื่นๆ ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลรื่องรอง ประกาศกำหนด

ข้อ 11 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละ ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 12 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ 13 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ 8 และข้อ 9 โดยอนุโลม

ข้อ 14 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรณียุติการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ขังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 15 บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง

ข้อ 16 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 17 ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 18 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย
- (2) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ 19 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 20 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 21 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้น ได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่ง ไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ 22 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 23 ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (3) อื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลร้องฟอง ประกาศกำหนด

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการ ตามที่แจ้ง ได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าการ แจ้งเป็นไปโดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับ หนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ในกรณีที่มีการแจ้ง ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำ การนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่ กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งซึ่งมี รายละเอียดถูกต้องตามแบบที่กำหนด ในข้อบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 24 ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการ

ข้อ 25 ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับหนังสือ รับรองการแจ้งยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำ สำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย
- (2) ในกรณีหนังสือรับรองการแจ้งถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทน หนังสือรับรองการแจ้งนำใบอนุญาตนเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

ข้อ 26 เมื่อผู้แจ้งตามมาตรา 48 ประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้แจ้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ 27 ในกรณีที่ผู้ดำเนินกิจการใดดำเนินกิจการตามที่ระบุไว้ในข้อบัญญัตินี้ โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามมาตรา 48 และเคยได้รับ โทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินกิจการ โดย มิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินกิจการ โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 48 ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินกิจการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

ข้อ 28 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้ง หรือผู้ดำเนินการทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ที่ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

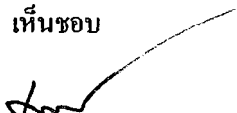
ข้อ 29 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 30 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 31 ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลร่องฟอง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2551

(ลงชื่อ)
(นางประจิต กาทองทุ่ง)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(นายมนัททวิ วจนะเสถียร)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลร่องฟอง

อัตราค่าธรรมเนียม

การออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร
(กรณีจัดตั้งในพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร)

ลำดับ	ประเภท/รายการ	ค่าธรรมเนียม/ปี (บาท)
1	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ไม่เกิน 10 ตารางเมตร	100 บาท
2	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 10 - 25 ตารางเมตร	200 บาท
3	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 25 - 50 ตารางเมตร	500 บาท
4	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 50 - 200 ตารางเมตร	1,000 บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

การออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร
(กรณีจัดตั้งในพื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป)

ลำดับ	ประเภท/รายการ	ค่าธรรมเนียม/ปี (บาท)
1	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 200 - 300 ตารางเมตร	1,200 บาท
2	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 300 - 400 ตารางเมตร	1,400 บาท
3	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 400 - 500 ตารางเมตร	1,800 บาท
4	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 500 - 600 ตารางเมตร	2,000 บาท
5	สถานที่จัดตั้งมีพื้นที่ตั้งแต่ 600 ตารางเมตรขึ้นไป	3,000 บาท